

Barne- og familiedepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Høring om behandling av forbrukerklager - svarfrist 30.09.19

Det vises til deres e-post av 9. oktober med tilbakemelding om at Husleietvistutvalget kan få utsatt høringsfrist.

Husleietvistutvalget (HTU) avgir med dette sitt hørings svar.

Forbrukertilsynets saksfelt

Husleietvistutvalget (HTU) er enig i at Forbrukertilsynets saksområde nedfelles i forskrift jf. Lov om behandling av forbrukerklager i Forbrukertilsynet og forbrukerklageutvalget (forbrukerklageloven) § 1, slik at saksområdet kan endres uten en omfattende lovprosess. Husleietvistutvalget er også enig i at Forbrukertvistutvalgets arbeidsområde ikke bør lovfestes i detalj, men at dette bør fremgå av tildelingsbrev, styringsdialog med mer. Regler om tvisteløsningsoppgaver hører heller ikke naturlig inn under Markedsføringsloven, og kan – dersom det inntas slike bestemmelser her - bidra til at det blir vanskeligere å finne og forstå reglene.

Det bør gis informasjon om alle Forbrukertilsynets arbeidsområder på tilsynets hjemmeside. At informasjonen gis på hjemmesiden, gjør informasjonen mer tilgjengelig for publikum (også språklig). Videre gir det stor fleksibilitet når det oppstår behov for justeringer, for eksempel som følge av endringer i EU-regler.

Da det for forbrukerne ikke nødvendigvis er opplagt at Forbrukertilsynet også tilbyr tvisteløsning, kan det hende at det er hensiktsmessig å informere om tvisteløsningstjenesten under et eget navn på tilsynets hjemmesider mv.

Forbrukertilsynets tilbud - saksbehandlingsprosess

Husleietvistutvalget er enig med departementet i at det ikke er hensiktsmessig å detaljregulere en mest mulig effektiv saksbehandling. Det bør gis fleksibilitet til å prøve ut ulike effektiviserings tiltak uten en unødige krevende forutgående prosess.

Det fremstår som hensiktsmessig at hele Forbrukertilsynets saksbehandlingsprosess reguleres i én lov og én forskrift. Ettersom regelverket er ment for forbrukere, bør det lovteknisk tilstrebes at dette ikke blir for omfattende og/eller språklig vanskelig tilgjengelig.

Lov om behandling av forbrukerklager i Forbrukertilsynet og Forbrukerklageutvalget (forbrukerklageloven)

Uavhengighet

Husleietvistutvalget er enig i at Forbrukertilsynet bør gis samme uavhengighet som Forbrukerklageutvalget ved behandlingen av forbrukerklager jf. forbrukerklageloven § 2 og 3.

Tvisteløsningen er nærmest å sammenligne med domstolenes virksomhet, hvor uavhengighet er en avgjørende rettssikkerhetsgaranti. Videre er det i fagorganet spesialkompetansen på området må forutsettes å sitte.

Husleietvistutvalget er enig i at det bør gis faglig uavhengighet i hele saksprosessen, både når det gjelder mekling og avgjørelser.

Forbrukertilsynets organisering

Husleietvistutvalget er enig med departementet i at Forbrukertilsynet organisatorisk bør ha én felles leder for hele virksomheten, inkludert behandlingen av enkeltsaker og tilsynsvirksomheten. Det er viktig å se fagområdet i sammenheng.

Husleietvistutvalget er enig i at forvaltningslovens regler om taushetsplikt og habilitet ivaretar partenes interesse i tilstrekkelig grad.

Forholdet til forvaltningsloven

Det følger av forbrukerklageloven § 5 at forvaltningsloven gjelder når annet ikke følger av loven eller av forskrift til loven. Av merknadene til lovbestemmelsen fremgår det blant annet at det er flere bestemmelser i forbrukerklageloven der konkrete bestemmelser i tvisteloven og domstolsloven er gitt anvendelse. Det fremgår at der et spørsmål ikke er løst i forvaltningsretten, og reelle hensyn tilsier en analogisk anvendelse av tvistelovens regler, stenger ikke bestemmelsen for dette.

Husleietvistutvalget er et domstolliknende forvaltningsorgan. Forbrukerklageutvalget likner - med sin domstolliknende virksomhet - mer på Husleietvistutvalget enn på et vanlig forvaltningsorgan. Klageorganenes virksomhet er nærmest å sammenligne med domstolenes virksomhet, og de samme hensyn gjør seg vanligvis gjeldende. Av Forskrift om Husleietvistutvalget av 21. juni 2016 nr. 765 (HTU-forskriften) fremgår det ikke at forvaltningsloven er gitt anvendelse; tvert om er bare tvisteloven ofte gitt anvendelse så langt den passer.

Husleietvistutvalget reiser derfor spørsmål ved om det bør vurderes om det er mer nærliggende å gi tvistelovens og domstolslovens regler anvendelse så langt det passer for den domstolliknende delen av virksomheten (dvs. for saksbehandlingen av tvistesakene), slik det er gjort for Husleietvistutvalget. For den forvaltningsmessige delen av virksomheten legges det til grunn at forvaltningsloven gjelder i alle fall. For øvrig nevnes at det er foreslått en ny forvaltningslov, jf. NOU 2019:5.

Upartiskhet

Det er nyttig at det i forbrukerklageloven § 6 presiseres at tilsynet kan være aktivt i sin saksforberedelse, selv om tilsynet også skal opptre upartisk. Kravet til upartiskhet medfører at klageorganet kan bli svært tilbakeholdent både med hensyn til arten av den veiledning som gis (klageorganet kan informere, men ikke gi «advokatråd») og med å gi eventuelle forslag til forliksløsning. Behovet for veiledning er et sentralt element i saksforberedelsen, samt muligheten til å finne minnelig løsning mellom partene, jf. forbrukerklageloven § 12. Det er sentralt at organet er bevisst på sin rolle som nøytralt tvisteløsningsorgan.

Gebyr

Av hensyn til sammenhengen i systemet, bør gebyrreglene (jf. forbrukerklageloven § 8) for Forbrukertilsynet, Forbrukerklageutvalget og Husleietvistutvalget (og evt. andre tilsvarende instanser) sees i sammenheng. For Husleietvistutvalget er klagegebyret 1 rettsgebyr for utleiende, og 0,2 rettsgebyr for leiere, jf. HTU-forskriften § 18 (2). At alle leiere har fått lavere gebyr skyldes at det ble uforholdsmessig komplisert å skille leiere som er forbrukere med rett til lavt gebyr, fra leiere som ikke er forbrukere (for eksempel et firma).

Avvisningsgrunner

Husleietvistutvalget ser behovet for at det i forbrukerklageloven §10 f) gis en mulighet til å avvise en klage fra mekling dersom klagen ikke lar seg behandle uten at behandlingen i særlig grad går utover Forbrukertilsynets effektivitet. Det samme gjelder muligheten til å

avvise en klage fra behandling, jf. forbrukerklageloven § 14 f).

HTU har erfart at noen klager kan være uvanlig og unødige omfattende, slik at de blir en utfordring både å håndtere og at de tar uforholdsmessig mye ressurser fra den øvrige saksbehandlingen. I en slik situasjon kan det være en hjelp å ha en klar hjemmel for avvising av saken. Dersom avvising er et alternativ, kan det være enklere å få parten til å konsentrere saken ned til et rimelig omfang.

Mekling

Det følger av forbrukerklageloven § 12 annet ledd at Forbrukertilsynet gjennom skriftlig eller muntlig veiledning og rådgivning skal søke å finne fram til løsninger som partene kan godta.

Innen meklingsteori sies det ofte at mekler skal være varsom med å komme med løsningsforslag; Løsningen bør være partenes egen. I praksis viser det seg at det likevel kan være tidsbesparende om mekleren kan skissere noen løsningsforslag hvor partene ikke ser noen løsning selv – det kan være nettopp det de trenger hjelp til å se. Det kan stille store krav til meklerens fremgangsmåte, særlig hvor mekleren ikke kan komme med løsningsforslag. Det er derfor behov for en slik klar hjemmel, dersom forvaltningsorganet også skal kunne gi råd og fremsette egne forslag til løsning.

Av HTU-forskriften § 8 (1) fremgår det til sammenligning at *«Husleietvistutvalget kan gi veiledning som bidrar til at tvisten får en riktig avgjørelse ut fra de faktiske forhold og de aktuelle reglene. Veiledningen må gis på en måte som ikke svekker tilliten til at Husleietvistutvalget er upartisk.»*

90-dagersfristen

Etter departementets vurdering bør 90-dagersfristen kun gjelde for *meklingen* i Forbrukertilsynet og ikke for behandlingen i Forbrukerklageutvalget, jf. regelen i forbrukerklageloven § 12 tredje ledd. Det vises til at en 90-dagersfrist for hele prosessen vil kunne få utilsiktede konsekvenser, som for eksempel at færre saker løses under mekling. Det kan også gi dårligere kvalitet på avgjørelsene i Forbrukerklageutvalget.

Siden det er tilstrekkelig for å oppfylle EU-direktivet å ha et meklingsorgan, kan det være et godt alternativ å ha en 90-dagersfrist kun for meklingen i Forbrukertilsynet og ingen lovbestemt frist for avgjørelsen. Krav til saksbehandlingstid kan settes i styringsdialog med virksomhetene. Det gir også mulighet til å tilpasse fristen ettersom situasjonen måtte endre seg.

Klage til Forbrukerklageutvalget

Etter annet ledd første punktum må klagen fremsettes innen én måned fra partene ble underrettet om at Forbrukertilsynets mekling er avsluttet. Husleietvistutvalget har ingen innvendinger til at ettårsfristen for klagebehandling er foreslått fjernet. Fristen på én måned for å bringe saken inn til Forbrukerklageutvalget antas å gi partene tilstrekkelig tid til å områ seg. Det kan være at konsekvensen av unnlatt rettidig klage til Forbrukertvistutvalget bør klargjøres.

Av bestemmelsens annet ledd annet punktum fremgår det at Forbrukerklageutvalget kan gi oppfriskning for oversittelse av fristen etter forvaltningsloven § 31. For sammenhengens skyld nevnes at dette er en annen løsning enn for Husleietvistutvalget, hvor tvisteloven som nevnt er gitt anvendelse, jf. HTU-forskriften § 15 (2).

Forkynning

Husleietvistutvalget er enig i at det bør innføres tilsvarende regel for forkynning av klage til og vedtak av Forbrukerklageutvalget som gjelder for Husleietvistutvalgets forkynninger, jf. forbrukerklageloven § 15: Dokumentene anses forkynt dersom det sannsynliggjøres at

adressaten har mottatt dokumentet, for eksempel ved bekreftelse på telefon, e-post eller lignende, og det ikke er grunn til å tvile på at vedkommende er rett person. Organets kontakt med parten bør for øvrig protokollføres og dokumentet journalføres i saken.

Husleietvistutvalget har gode erfaringer med at denne forkynningspraksisen gir god balanse mellom effektivitet i saksbehandlingen og sikkerhet for at viktige dokumenter faktisk kommer frem. En del saker hvor Husleietvistutvalget tidligere ikke fikk forkynt klage eller avgjørelse til tross for at HTU var i kontakt med parten om saken, blir nå likevel forkynt. Det kan for eksempel skje hvor parten oppholder seg i utlandet og kun har en viss kontakt med organet per telefon og/eller e-post. En slik ordning antas dermed å være av enda større betydning dersom organet i større grad behandler saker med parter i utlandet. Det bemerkes at det - til tross for kommunikasjon om saken - ikke sjelden kan være vanskelig til å få parten til uttrykkelig å bekrefte at det aktuelle dokumentet er mottatt.

Ordningen sparer i en del saker namsmannen for unødig bruk av ressurser blant annet på mislykkede forsøk på personlig forkynning jf. domstollovens § 168. Videre kan det spare organet for ressursbruk på krevende utenlandsforkynninger. Dessuten bidrar det til at det blir litt vanskeligere å unndra seg forkynning og at det kan treffes avgjørelse i noen flere saker.

Forbrukerklageutvalgets saksbehandling

Presiseringen i forbrukerklageloven § 16 første ledd om at partene ikke har møterett i utvalgsmøtet og at sakene behandles for lukkede dører, kan være nyttig. Av HTU-forskriften § 12 (1) fremgår det til sammenlikning at *«Husleietvistutvalget kan bestemme at behandlingen i utvalgsmøtet skal gå for lukkede dører.»*

Forbrukerklageutvalgets vedtak

Det fremgår av forbrukerklageloven § 17 første ledd første punktum at vedtaket fra Forbrukerklageutvalget skal være skriftlig eller på et varig medium.

Husleietvistutvalget har erfaring for at det kan være forskjellige oppfatninger om elektroniske løsninger (herunder med signatur i pdf-format, altså ikke ved såkalt «digital signatur») kan anses å oppfylle skriftlighetskrav i loven. Presiseringen om at det ikke er avgjørende at skrevet er på papir, men at også skriv på varige medium godtas, er derfor viktig. En forstår det dithen at det kan dreie seg om vanlige ikke-redigerbare pdf-filer.

En slik avklaring er også svært viktig for namsmyndighetenes tvangsgjennomføring av vedtak (spørsmålet om det er nødvendig med originalsignatur på papir, eventuelt «digital signatur»). Så lenge det ikke er avklart om det er tilstrekkelig å oversende elektroniske filer (herunder med signatur i pdf-format) og man har et tilfredsstillende system for slik sikker oversending, vil man være tvunget til å bruke tradisjonell postgang. Til dette kommer at vanlig postgang tar lenger tid enn før, etter sammenslåingen av A og B post. Med et stort antall begjæringer, får det stor betydning for den samlede saksbehandlingstiden.

Vedtaket der motparten ikke har uttalt seg

Forbrukerklageutvalget er i § 18 første ledd første punktum gitt muligheten til å avsi såkalt «fraværdom» i samsvar med klagers påstand. Dette er også regelen i tvisteloven § 16-10.

HTU-forskriften har en avvikende bestemmelse, da det fremgår av § 12 (5) at *«Dersom en part som er gjort kjent med virkningen av å forholde seg passiv, likevel ikke har gitt tilsvaret innen tilsvarefristen, ikke har svart på en henvendelse fra utvalget innen en fastsatt frist eller har unnlatt å møte for utvalget, kan saken avgjøres på grunnlag av de opplysninger og bevis som foreligger. Dette gjelder likevel ikke dersom det er opplyst eller sannsynlig at parten har gyldig grunn for passiviteten. I vurderingen av om det foreligger en gyldig grunn for passivitet, gjelder tvisteloven § 16-12 andre ledd og § 13-4 så langt de passer.»*

Bestemmelsen innebærer at Husleietvistutvalget ikke uten videre gir klageren medhold selv

om kravene ikke er åpenbart uriktige. Husleietvistutvalget avgjør i stedet kravene etter en alminnelig bevisvurdering.

En slik forskjell gir dårligere sammenheng i rettssystemet. Det kan derfor reises spørsmål ved om det har gode grunner for seg å ha en slik forskjell:

Når det gjelder Husleietvistutvalgets saker, så kan den manglende muligheten til å avsi fraværsavgjørelse begrunnes i at svært mange innklagede leiere er på flyttefot på den tid klage inngis og skal forkynnes, og at noen klager nok blir formelt forkynt jf. domstollovens § 176 på fraflyttet adresse uten at parten faktisk har blitt kjent med at han er innklaget. En del er fremmedspråklige, og skjønner av den grunn ikke at de er innklaget eller hvordan de eventuelt skal forholde seg til saken. Videre kan saken ha stor velferdsmessig betydning for innklagede (for eksempel et krav om avslutning av leieforholdet eller krav om utbetaling av et depositum som leieren er avhengig av for å skaffe et nytt sted å bo). Til dette kommer at en stor andel av partene er forbrukere og at det er forutsatt at de ved behandlingen i Husleietvistutvalgets utenrettslige lavterskel tvisteløsningstilbud skal kunne ivareta sin interesse uten fagkyndig advokathjelp. Videre har de partene det gjelder, ofte ikke ressurser til eventuelt å begjære oppfriskning e.l. En ordning som potensielt kan medføre mange begjæringer om oppfriskning, ville dessuten ikke være prosessøkonomisk heldig. En annen løsning enn å la klageren beholde den alminnelige bevisbyrden for sitt krav, ville på denne bakgrunn gi dårligere rettsikkerhet for en svak forbrukergruppe. Ordningen antas å gi riktigere avgjørelser og mindre misnøye.

Domstolsbehandling

Det er en viktig presisering at søksmålsfristen ikke løper i rettsferier, jf. forslag til forbrukerklagelov § 20 første ledd tredje punktum. Partene og deres eventuelle prosessfullmektiger har samme behov som ved domstolsbehandling ellers for at fristen ikke skal løpe.

Også for Husleietvistutvalget har det reist seg spørsmål om søksmålsfristen løper i ferier. Som domstolliknende forvaltningsorgan gjelder reglene imidlertid ikke direkte for HTU. Av HTU-forskriften § 15 (1) tredje punktum fremgår det kun at fristene beregnes etter domstolloven kapittel 8, uten at det vises til reglene om rettsferie i § 140 i kapittel 7. Husleietvistutvalget kan imidlertid ikke se at det er god grunn til forskjellen i regelverket.

Videre er det uheldig at det er uklare regler på forbrukernes område. Det bør tas hensyn til at forbrukerne ikke har fagkyndighet og dermed økt behov for enkle og tilgjengelige regler som motvirker uheldige konsekvenser av deres svakere stilling.

Når søksmålsfristen løper selv om det er fellesferie e.l., kan fristen løpe ut fordi forbrukeren er på ferie, ikke mottar eventuelle dokumenter i sakens anledning, ikke er klar over at det er en frist eller når denne utløper, ikke uten hjelp greier å avbryte fristen, ikke greier å skaffe en advokat som har tid til å hjelpe, eller selv tar ut søksmål i tide. Mange forbrukere har ikke ressurser til å skaffe seg den nødvendige hjelp, og kan være avhengig av rådgivnings-tjenester som Juss-Buss og JURK som kan ha begrenset tilgjengelighet i ferietiden. Manglende regler om rettsferie kan medføre dårligere rettssikkerhet og unødig rettstap. Det gir dårlig prosessøkonomi hvis manglende rettsferie medfører unødige begjæringer, uoverveide eller dårlig forberedte søksmål.

Offentlig informasjon og nettside

Forbrukertilsynet skal ifølge forbrukerklageloven § 25 første ledd første punktum ha en nettside med oppdatert og lett tilgjengelig informasjon om behandlingen av forbrukerklager i Forbrukertilsynet og Forbrukerklageutvalget. Etter anmodning skal de samme opplysningene gis på varig medium, jf. første ledd annet punktum. Det kan reises spørsmål ved om bestemmelsen gir plikt til på forespørsel å utlevere nettsideinnholdet på et varig medium

som for eksempel en pdf-fil på en minnepinne. Det kan være behov for å klargjøre hva som er ment.

Forbrukerklageutvalgets vedtak skal i henhold til § 25 annet ledd gjøres tilgjengelig for allmenheten. Bestemmelsen reiser spørsmål om *alle* Forbrukerklageutvalgets vedtak må gjøres tilgjengelig for allmenheten. Etter Husleietvistutvalgets erfaring kan en stor mengde liknende vedtak om forskjellige rettsspørsmål (for eksempel mange liknende vedtak i enkle saker om skyldig leie) etter hvert gjøre det vanskeligere for brukerne å finne de vedtakene som kan ha særlig interesse, for eksempel fordi de er av prinsipiell art, spesielle eller særlig gode illustrasjoner av en bestemt sakstype. Det bør derfor vurderes om dette i større grad bør avklares i ordlyden.

Forskrift om behandling av forbrukerklager i Forbrukertilsynet og Forbrukerklageutvalget (Forbrukerklageforskriften)

En del av Husleietvistutvalgets merknader til forbrukerklage_loven er også relevante i forhold til bestemmelser i forbrukerklageforskriften. Det anses overflødig å gjenta disse.

Informasjonsplikt

Forbrukerklageforskriften § 4 har bestemmelser om Forbrukertilsynets informasjonsplikt, og det fremgår blant annet av annet ledd annet punktum at partene skal holdes orientert om sakens gang. Husleietvistutvalget bemerker at det bør utvises tilbakeholdenhet med å pålegge organet en informasjonsplikt av et slikt omfang at det kan være til hinder for organets ønske om å gjennomføre effektiviseringstiltak.

Dernest kan det reises spørsmål ved om eventuell informasjon kan gis på den enkleste og mest ressursbesparende måten, for eksempel på organets nettside (i stedet for per brev til den enkelte). Forøvrig vises det til det som er sagt om temaet ovenfor med hensyn til forbrukerklage_loven.

Virkningen av forlik

Det fremgår av forbrukerklageforskriften § 4 fjerde ledd bokstav a) at Forbrukertilsynet skal informere partene om at muligheten til å fremme søksmål ved domstolene ikke bortfaller ved bruk av Forbrukertilsynets tilbud om klagebehandling. Samtidig følger det av bestemmelsen i § 4 d) at Forbrukertilsynet også skal informere om rettsvirkningen av å akseptere eller følge Forbrukertilsynets løsning. Av forbrukerklageforskriften § 10 bokstav m) fremgår det imidlertid bare at Forbrukerklageutvalgets *avgjørelser* har retts- og tvangskraft.

Husleietvistutvalget forstår bestemmelsene slik, at et eventuelt *forlik* ikke får virkning som rettskraftig dom som kan fullbyrdes. Husleietvistutvalgets forlik (og avgjørelser) får til sammenlikning virkning som rettskraftig dom, jf. HTU-forskriften § 14 (3). Det stilles spørsmål ved begrunnelsen og eventuelle konsekvenser av forskjellen. Hvis partene til tross for å ha inngått et skriftlig forlik kan bringe klagen videre til Forbrukerklageutvalget eller reise sak for tingretten om det samme kravet, kan det hende at partene ikke ser like stor nytte av å prøve mekling, og at forlikte saker som tas videre ikke har noen ressursbesparende effekt.

Rettspråk

Av forbrukerklageforskriften § 6 fremgår det at Forbrukerklageutvalget skal behandle klagen på grunnlag av den skriftlige fremstillingen som partene har gitt og det øvrige skriftlige materialet som foreligger.

Husleietvistutvalget ser at det i en del tilfelle kan oppstå spørsmål ved i hvilken grad organet plikter å motta dokumenter på fremmedspråk, hvilken betydning det i så fall kan få som

bevis, og hvem som eventuelt plikter å foreta oversetting og dekke kostnadene ved dette. Disse problemstillingene antas å være aktuelle for Forbrukertilsynet og Forbrukerklageutvalget, og nevnes derfor her. Vi ser at det i forbrukerklageforskriften § 10 bokstav g) opplyses om at det på nettsiden også skal opplyses om hvilke språk klagen og saksdokumentene kan sendes, og på hvilket språk klagebehandlingen foregår. Det kan likevel være at det bør inntas en klargjørende henvisning til bestemmelsene om rettsspråket i domstoloven § 135 og § 136 mv. For øvrig er det foreslått en ny tolkelov.

«Enedommersaker»

Av forbrukerklageforskriften § 7 annet ledd annet punktum fremgår det at lederen eller nestlederen kan treffe vedtak i klager der Forbrukerklageutvalget har fast praksis eller har avgjort en tilsvarende sak på prinsipielt grunnlag.

Husleietvistutvalget støtter en slik regel, da det kan fremstå som lite forholdsmessig om slike saker må behandles ved fullt utvalg.

Protokoll

Ifølge forbrukerklageforskriften § 8 skal Forbrukertilsynet føre protokoll over Forbrukerklageutvalgets møter. Protokollen underskrives av medlemmene i utvalget. Følgende opplysninger skal fremgå av protokollen: - tid og sted for møtet - hvem som deltok i avgjørelsene - hvilke klager som ble behandlet – og resultatet av behandlingen.

Husleietvistutvalget har ingen slik forskriftsbestemmelse om at det må føres en samlet protokoll fra møtet. Nevnte protokollopplysninger fremgår av den enkelte avgjørelse som blir vedtatt. Husleietvistutvalget fører likevel interne oversikter over utvalgsmøtene, hvilke eksterne utvalgsmedlemmer som deltok, hvilke saker som ble behandlet, samt hvor lang tid møtet varte (kort, vanlig eller lang dag). Dette for å kunne utbetale riktig godtgjørelse til utvalgsmedlemmene i henhold til gjeldende satser. Dette har vært tilstrekkelig for formålet.

Endringer i andre lover

Det vises til departementets merknader til lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker (godkjenningsloven), forskrift om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker (godkjenningsforskriften), samt foreldelsesloven.

Husleietvistutvalget har ingen spesielle merknader til de foreslåtte endringene.